

ordlyd gør det klart, hvilke misbrug af børn der inddrages under et forbud mod udbredelse af billeder. Kriminaliseringen bør formentlig begrænses til billeder, der angår visse strafbare forhold. Det er mest nærliggende at pege på billeder, der kendeligt viser en situation, hvor et eller flere børn – med eller uden voksnes deltagelse i den afbildede situation – deltager i samleje, i andet heteroseksuelt forhold end samleje eller i et homoseksuelt forhold af tilsvarende intim karakter. Vælger man at give bestemmelsen denne afgrænsning, vil det formentlig være det enkleste at lade gerningsbeskrivelsen henvisse til de paragraffer i straffeloven, der handler om sådanne strafbare forhold til børn. En lovbestemmelse kan f. eks. formuleres således, at den omfatter »fotografier af børn i situationer, som efter deres karakter er omfattet af § 222 eller af § 224 eller § 225, jfr. § 222«. Bestemmelsen vil få et for vidt område, hvis den også generelt medtager situationer, der er omfattet af § 232 om blufærdighedskrænkelser. Den foran omtalte lovteknik – at henvisse til bestemmelser i straffeloven – er derfor mest velegnet, hvis man samtidig lægger vægt på at opnå en begrænsning til de groveste forhold over for børn.

Ordene »efter deres karakter« er muligvis overflødige, men er her medtaget for at gøre det klart, at strafbarheden kun er betinget af, at situationen henhører under en af de nævnte paragraffer i objektiv henseende, det vil sige uden hensyn til det i disse paragraffer stillede krav om forsæt i relation til barnets alder. For så vidt angår billeder, der viser samleje eller andet kønsligt forhold mellem to personer, der begge kendeligt er under 15 år, vil sådanne billeder efter straffelovrådets opfattelse være omfattet af den skitserede lovtekst ud fra det synspunkt, at der praktisk taget altid vil være en eller flere voksne personer, der har tilrettelagt den pågældende situation eller taget del heri og derfor pådrager sig ansvar for krænkelser af et barn under 15 år, uanset at det andet barn er under den kriminelle lavalder.

(b) Imod den omtalte løsning kan det gøres gældende, at det er tvivlsomt, om der kan opnås en tilfredsstillende afgrænsning ved henvisning til den strafbare karakter af den situation, som afbildes. Når blufærdighedskrænkelser holdes uden for det foran omtalte forslag, må herved bemærkes, at det efter

omstændighederne kan være ret grove krænkelser i form af befølinger, fotografering af kønsdele og lignende, der henhører under § 232. §§ 224 og 225 om anden kønslig omgængelse end samleje er begrænset til samlejelignende forhold. Der kan ikke henvises til § 232 på en sådan måde, at kun en del af de af denne bestemmelse omfattede forhold inddrages under forbudet mod udbredelse af billeder af børn. Der er derfor fordele ved en formulering, som ikke henviser til paragraffer om typer af misbrug, men i stedet anvender udtryk som »utugtige« eller »pornografiske«. Det er næppe nogen afgørende indvending herimod, at fortolkningen af et sådant udtryk i § 235 skal have denne bestemmelses beskyttelsesinteresse for øje. Den vigtigste afgrænsning vil ligge i, at det drejer sig om utugtige fotografier af *børn*. Bedømmelsen af billeder af børn må i det store og hele ventes at blive den samme, hvad enten der er spørgsmål om fortolkning af § 234 eller § 235. Hovedvægten vil formentlig blive lagt på, om billedet viser et barn, der deltager i kønsligt forhold – et samleje eller anden intim seksuel kontakt – eller et barn, over for hvem der i øvrigt i forbindelse med optagelsen må antages at være foretaget en groft krænkende handling, f. eks. ved at anvende barnet som model for fotografering af kønsdele eller af seksuelt prægede berøringer. De fleste almindelige nøgenbilleder af børn bør formentlig holdes udenfor bestemmelsens anvendelsesområde.

Det er straffelovrådets opfattelse, at man må foretrække den under (b) foreslåede formulering frem for en affattelse, der som anført under (a) henviser til paragraffer i straffeloven om typer af strafbare misbrug.

Om det tidligere omtalte valg mellem ordene »utugtige« og »pornografiske« bemærkes følgende:

Det må erkendes, at udtrykket »utugtige« ikke i dag føles helt tidssvarende, selvom det ikke kan siges at være gået helt af brug. Ordet »pornografiske« er formentlig hyppigere anvendt i daglig tale, men også mod det kan der rettes invendinger. Det kan f. eks. hævdes, at man ikke i lovsproget bør indføre fremmedord, der har et skær af præcision over sig, når forholdet dog er det, at ordet ikke bidrager til en klargørelse af den grænse, som skal drages ved loven, men kun skal overtage den funktion, som hidtil har været